

— po drugie kwoty zatrzymane w ten sposób przez wszystkie mleczarnie w określonym przedziale czasu są sumowane zanim, po ewentualnych transferach środków pomiędzy mleczarniami, ulegną dalszemu podziałowi w formie wypłacanych przez mleczarnie dodatków w tej samej wysokości za każde 100 kilogramów mleka dostarczonego im w określonym czasie pomiędzy wyłącznie tych hodowców krów mlecznych, którzy dostarczyli mleko spełniające odnośne kryteria jakości.

(¹) Dz.U. C 213 z 06.09.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(szósta izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-315/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Huhtamaki Dourdan SA (¹)

(Klauzula arbitrażowa — Zwrot zaliczki wypłaconej w ramach wykonania umowy o badania — Brak uzasadnienia części kosztów)

(2005/C 182/15)

(Język postępowania: francuski)

W sprawie C-315/03, mającej za przedmiot skargę, na podstawie art. 238 WE, wniesioną w dniu 23 lipca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: C. Giolito) przeciwko Huhtamaki Dourdan SA, z siedzibą w Dourdan (Francja), (adwokaci: F. Puel i L. François-Martin) Trybunał (szósta izba), w składzie: A. Borg Barthet, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca) i S. von Bahr, sędziowie; rzecznik generalny: L. M. Poiares Maduro, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Huhtamaki Dourdan S.A. zapłaci Komisji Wspólnot Europejskich kwotę w wysokości 151 533, 47 euro, która stanowiącą kwotę głównego długu podlegającego zwrotowi, powstałego na skutek wypłaty spółce zaliczki w ramach umowy nr BRST-CT 98 5422 oraz kwotę w wysokości 23 583, 63 euro stanowiącą należne w dniu wydania niniejszego wyroku odsetki. Huhtamaki Dourdan S.A. również zapłaci Komisji odsetki w wysokości 4,81 % od kwoty głównego długu, który pozostaje do zwrócenia począwszy od dnia następującego po wydaniu wyroku aż do momentu całkowitego uregulowania.

2) Huhtamaki Dourdan S.A. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 213 z 6.9.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 26 maja 2005 r.

w sprawie C-332/03 Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom Państwa Członkowskiego — Rybołówstwo — Ochrona i gospodarowanie zasobami — Środki kontroli działalności połowowej)

(2005/C 182/16)

(Język postępowania: portugalski)

W sprawie C-332/03, mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie, w trybie art. 226 WE, uchybienia zobowiązaniom Państwa Członkowskiego, wniesioną w dniu 29 lipca 2003 r., Komisja Wspólnot Europejskich (pełnomocnicy: T. van Rijn i A.-M. Alves Vieira) przeciwko Republice Portugalskiej (pełnomocnicy: L. Fernandes i M.J. Policarpo), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J.-P. Puissochet (sprawozdawca), S. von Bahr, J. Malenovský i U. Löhms, sędziowie, rzecznik generalny: C. Stix-Hackl, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 26 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) W latach połowowych 1994-1996, Republika Portugalska:

— nie przyjmując właściwych szczegółowych przepisów odnośnie wykorzystania przyznanych mu kwot połowowych,

— nie zapewniając — poprzez wystarczającą kontrolę działalności połowowej i odpowiednio przeprowadzone inspekcje floty połowowej, a także wyładunków i rejestrów połowowych — przestrzegania przepisów wspólnotowych w zakresie ochrony połowów,

- nie zakazując przejściowo — gdy sądzono, że przyznane kwoty zostały wyczerpane — połowów dokonywanych przez statki pływające pod banderą tego Państwa Członkowskiego lub zarejestrowanych na jego terytorium oraz zakazując połowów dopiero wówczas gdy kwoty zostały znacznie przekroczone,
- nie zapewniając skutecznego funkcjonowania systemu zatwierdzania obejmującego między innymi weryfikację danych oraz ich kontrolę za pomocą komputerowej bazy danych,

uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej — w zakresie zarządzania ww. kwotami połowowymi i ich kontroli dotyczących lat 1994, 1995 i 1996 — na mocy art. 9 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3760/92 z dnia 20 grudnia 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy system rybołówstwa i akwakultury, oraz art. 2, 19 ust. 1 i 2 oraz art. 21 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa.

- 2) Skarga zostaje w pozostałej części oddalona.
- 3) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 135 z 07.06.2003

WYROK TRYBUNAŁU

(druga izba)

z dnia 12 maja 2005 r.

w sprawie C-347/03 Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia i Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (¹) (wniosek Tribunale amministrativo regionale del Lazio o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Stosunki zewnętrzne — Umowa WE-Węgry w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina — Ochrona we Wspólnocie nazwy pewnych win pochodzących z Węgier — Oznaczenie geograficzne „Tokaj” — Wymiana listów — Możliwość używania wyrażenia „Tocai” w nazwie „Tocai friulano” lub „Tocai italico” celem opisu i prezentacji pewnych win włoskich, w szczególności win gatunkowych produkowanych w określonym regionie („por”), przez okres przejściowy upływający dnia 31 marca 2007 r. — Wylączenie tej możliwości po upływie okresu przejściowego — Ważność — Podstawa prawna — Artykuł 133 WE — Zasady międzynarodowego prawa traktatów — Artykuły 22-24 porozumienia TRIPS — Ochrona praw podstawowych — Prawo własności)

(2005/C 182/17)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-347/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym,

złożony przez Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Włochy) postanowieniem z dnia 9 czerwca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 7 sierpnia 2003 r., w postępowaniu Regione autonoma Friuli-Venezia Giulia i Agenzia regionale per lo sviluppo rurale (ERSA) przeciwko Ministero delle Politiche Agricole e Forestali — Trybunał (druga izba), w składzie: C. W. A. Timmermans, prezes izby (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen, G. Arestis i J. Klučka, sędziowie; rzecznik generalny: F. G. Jacobs, sekretarz: L. Hewlett, główny administrator, wydał w dniu 12 maja 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Układ Europejski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi z jednej strony a Republiką Węgier z drugiej strony nie stanowi podstawy prawnej decyzji Rady 93/724/WE z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie przyjęcia przez Wspólnotę Europejską Umowy zawartej między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina.
2. Art. 133 WE powołany w preambule decyzji 93/724 stanowi stosowną podstawę prawną dla zawarcia przez samą Wspólnotę Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina.
3. Zakaz używania we Włoszech oznaczenia „Tocai” po dniu 31 marca 2007 r., który wynika z wymiany listów dotyczącej art. 4 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina nie jest sprzeczny z uregulowaniem homonimiczności oznaczeń zawartym w art. 4 ust. 5 tej umowy.
4. Wspólna deklaracja dotycząca art. 4 ust. 5 Umowy między Wspólnotą Europejską a Republiką Węgier w sprawie wzajemnej ochrony i kontroli nazw wina, w zakresie, w jakim wskazuje w pierwszym akapicie, że odnośnie art. 4 ust. 5 lit. a tej umowy Umawiające się Strony stwierdzają, iż w czasie trwania negocjacji nie był znany żaden przypadek identyczności nazw win europejskich i węgierskich, nie stanowi oczywiście błędnego przedstawienia okoliczności faktycznych.
5. Artykuły 22-24 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej stanowiącego załącznik I C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu, zawarte w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji decyzją Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. należy interpretować w ten sposób, że w przypadku jak ten w sporze głównym, gdy oznaczenie geograficzne państwa trzeciego i oznaczenie zawierające nazwę odmiany winorośli używaną dla oznaczenia i prezentacji określonych wyprodukowanych z niej win wspólnotowych są homonimiczne, nie zawierają one wymogu umożliwienia dalszego używania tego oznaczenia, również wtedy, gdy w przeszłości było używane przez odnośnych producentów w dobrej wierze lub przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. i kraj, region lub miejsce na tym terytorium będące miejscem pochodzenia wina są określone w sposób na tyle jednoznaczny, że konsument nie może zostać wprowadzony w błąd.